

Fredag den 14.03.2008 – Hanoi.

Igen en overskyet dag. Vi bestiller en taxa i receptionen for at køre til Van Phuc en forstad/landsby 20 km fra Hanoi's centrum, der producerer og sælger silke. Chaufføren misforstår manden på hotellet og kører os til en vej, der hedder Van Phuc. Men det er i den rigtige retning, så vi genoptager turen, da det lykkedes at forklare ham, hvor vi vil hen. Turen går med hornet i bund ind og ud mellem de andre biler og over for rødt et par gange. En enkelt scooter biler der også skubbet til.

Vi når trods alt sikkert frem og betaler de 160.000 Dong (ca. kr. 50,-), som turen koster.

I silkevæverlandsbyen kommer vi først til et sted, hvor der er en utrolig larm fra mekaniske vævemaskiner. Vi går ind og kigger på dem. Det er godt det danske arbejdstilsyn ikke er her. De er hverken skærmet af, og larmen er utrolig høj.

Maskinerne er af ældre dato og hulkortene hænger i lange baner fra maskinerne, mens de langsomt bliver hevet igennem. Lidt sjovt at se, at det stadig er i brug, men det fungerer jo.

Efter at være gået shop-amok i nogle timer (vi vænner os altså aldrig til at "prutte" om prisen), så vakler vi med en fyldt rygsæk ud af Van Phuc. Kufferten, vi købte i går, er vist allerede ved at for lille.

Vi finder en taxa og kører mod Hanoi centrum. Efter kun 3 km kørsel står taxa-metret på 250.000 Dong, eller væsentlig mere, end vi gav for hele turen ud. Vi begynder at brokke os, men chaufføren forstår tilfældigvis ikke engelsk. Vi beder om at blive sat af, betaler ham og går til busstoppestedet ved siden af. På et ganske glimrende rutekort finder vi hurtigt ud af, hvilken af de 8-10 busser, som vi skal have. 3.000 Dong pr. person (kr. 1,-) er ikke nogen herregård, og det er faktisk ganske behageligt at køre med. Busnettet i Hanoi virker som de fleste andre ting meget bedre udbygget, end det er i fx Ho Chi Minh City, der trods alt er dobbelt så stor.

Hvis der ved et stoppested ikke er nogen, der skal på bussen, så skal man være lidt rask på fødderne, når man skal af, for bussen holder ikke 100 % stille, men det går også.

I Hanoi er vi steget af bussen i nærheden af Ho Chi Minh museet og pagoden på én søjle. Museet springer vi over, og pagoden er forholdsvis hurtig overset.

Videre til Ho Chi Minh Mausoleum, der har lukket om fredagen. Men det vidste vi godt, men man kan kun vandre forbi det balsamerede lig, og man må ikke stoppe. Alle kameraer mv. skal deponeres, inden man går ind, så vi havde besluttet på forhånd, at vi bare ville se det udefra.

På vej mod Vest-søen kommer vi forbi præsidentpaladset, der et utroligt smukt palæ fra den franske tid i landet. Vi må desværre ikke tage billeder, men det får vi at vide for sent, så nogle enkelte er det blevet til på afstand.

Ved Vest-søen går vi ind i Den Quan Thanh templet, der er utrolig smukt.

I Vest-søen ligger tre flydende restauranter for at få lidt frokost. Klokken er trods alt blevet tre. Det er meget dyr mad (nok det dyreste måltid vi har spist i Vietnam), men maden er også rigtig god.

Sidste "planlagte" stop er Chau Tran Quac pagoden, der ligger ud i Vest-søen. Pagoden er noget større, end vi havde regnet med og meget flot.

Vi vandrer tilbage mod hotellet, hvor vi bestiller en dagstur til Halong-bugten lørdag. Desuden beslutter os for at få lidt fod-terapi.

Efter de lange gåture de sidste dage har Bendts fødder det ikke så godt, så lidt fodmassage ville være på sin plads. Susan vil gerne have taget noget af den hårde hud på fødderne og ordnet negle. Vi tager derfor brochuren fra hotellets lobby i hånden og begiver os til spa-området. Her er de noget uforstående overfor priser og pedicuren. Det viser sig så, at det er brochure fra et eksternt sted, som de har stående. Lidt underligt.

Nå, men det er lige om hjørnet, så vi tager af sted. Da klokken er ved at være spisetid, tager vi først lidt aftensmad på en restaurant i nærheden. Tjeneren virker til at være lidt til en side, og han fortæller om, hvordan han har arbejdet på en femstjernet restaurant, og nu har åbnet sin egen. Han er faktisk lidt irriterende.

Måltidet er ganske fornuftigt, og det bliver kun 78.000 Dong (kr. 26,-) for os begge inklusive øl og fire forskellige retter. Det bliver han da ikke rig af, selv om han påstår, at det har været en rigtig god aften, da der ud over os har været et selskab på 20 personer. Der er trods alt 4 medarbejdere ud over ham selv.

Ind og få lidt fodbehandling. Vi bliver ført til det samme rum, hvor vi begge først får et varmt fodbad i varmt vand tilsat kanel. Susan får fjernet sin hårde hud på fødder, samt udført pedicure. Til sidst begynder hun og hende, der udfører pedicuren vist at lege. Susan ender i hvert fald med små blomster lakeret på alle tå-neglene.

Bendts massage er ganske god, selv om vi ikke vidste, at fødderne går helt op til knæet. Men hvad, man kan sikkert ikke bruge 60 minutter kun på at masserer fødder.